

[Kofod-Svendsen]

ningsgrundlag og ikke blot slår ned på, at der her er et besparelsesområde. Vist skal det være igangsættende, og der skal være et incitament til at gå fra kontanthjælp over i arbejde, men jeg synes også, vi må se på, hvordan situationen i dagens Danmark er for flerbørnsfamilier.

Dernæst er brugerbetaling blevet nævnt, og det synes jeg er et godt princip, når det bruges til at ændre adfærdsvaner, altså at vi har vænnet os til bare at bruge af det, der er gratis, men som koster, fordi det er skattefinansieret. Hvis brugerbetaling medførte, at vi blev mere bevidst om det, vi bruger, synes jeg formen er rigtig. Derfor synes jeg, regeringens forslag om brugerbetaling på plader og bånd på biblioteksområdet er klogt. Men jeg har lidt vanskeligt ved at se det adfærdregulerende i brugerbetaling, hvis man vil begynde i gymnasiet eller på universitetet.

Min ældste dreng er netop begyndt i gymnasiet, og han går bl.a. med aviser søndag morgen; så har han tjent de 300 kr. Ud fra en social vinkel synes jeg ikke, det er det store problem, men skal det indføres som brugerbetaling – og man skal også tænke på den administration, som vitterlig må knyttes til at opkræve disse 300 kr. – synes jeg, det er en meget dårlig måde at markedsføre brugerbetaling på, at man skal give 300 kr. i afgift for at begynde i gymnasiet. For man mener vel næppe, at det skulle medføre den adfærdsendring, at der så var færre, der gik i gymnasiet – i hvert fald færre, som havde evner til det.

I det første tilfælde har man altså været heldig med at indføre brugerbetaling, i det andet tilfælde synes jeg nok, at regeringen har manglet talent, når den skulle markedsføre brugerbetaling. Vi synes ikke, det er klogt, men vi vil dog ikke påstå, at disse 300 kr. vælter det hele. Jeg tror da godt, man kan klare de 300 kr., men som et princip synes vi ikke det er klogt.

Dernæst vil vi sige meget klart til regeringen – og her tror jeg nu heller ikke vi er særlig uenige – at der ikke skal være brugerbetaling, når det gælder ophold på hospital. Bliver vi syge, skal vi fastholde det gode danske princip, at vi her har en service, som alle uanset indtægt, og uanset hvad man fejler, kan få helt gratis. Derimod kan man godt tage en debat om brugerbetaling for nogle raske, som ønsker en behandling. Den debat vil vi gerne gå ind i, og her har vi fra Kristeligt Folkepartis side nævnt reagens-

glasbefrugtning. Vi synes, det er lidt urimeligt, at et barnløst ægtepar måske må bruge 40–50.000 kr. for at adoptere et barn fra Asien eller Sydamerika, mens reagensglasbefrugtning er gratis. Der vil vi gerne have en ligestilling og kunne tænke os en brugerbetaling på reagensglasbefrugtning, som så f.eks. blev brugt til at billiggøre adoption. Jeg kan også nævne sterilisation og resterilisation samt visse kosmetiske operationer. Jeg begynder selv at blive tyndhåret, og andre gør det samme, men måske kan man om nogle år få en operation, der giver én hårpragten tilbage, og på sådanne områder kan man overveje betaling.

Der kan være andre kosmetiske behandlinger, som af lægelige grunde er ønskværdige, og som derfor ikke skal pålægges nogen betaling. Men når det gælder raske mennesker, som ønsker behandling, vil vi tage en debat om det, og ved at få en debat om disse spørgsmål kan vi måske også bedre fastholde det rigtige princip, at syge mennesker ikke skal betale.

Jeg håber med disse bemærkninger at have klargjort vores princip. Jeg tror, at vi for fremtiden vil få en vækst i visse former for kosmetiske behandlinger, og det kan måske skabe ventelister, så syge mennesker ikke kan få den behandling, som de gerne skal have så hurtigt som overhovedet muligt.

Dernæst er der et par lidt mere ideologiske besparelser, som vi er modstandere af. I finanslovforslaget står der under foranstaltninger mod alkohol- og narkotikamisbrug, at man vil skære i støtten til Landsforeningen Lænken, til KFUM's sociale arbejde, til IOGT/A-Gruppen, behandling af alkoholister, og Afholdsselskabernes Landsforbund. Det er små besparelser, det er 115.000 kr., det er 100.000 kr., det er pebernødder. Det vil vi ikke gå med til, det vil vi sige helt klart. Vi mener tværtimod, at vi også skal have Blå Kors på finansloven, som sammen med de andre gør et virkelig godt forebyggende arbejde på alkoholområdet.

Den sidste ideologiske besparelse, man foreslår, og som jeg vil nævne her – tiden tillader ikke, at jeg går ind i alle detaljer – er på privatskoleområdet. Der vil man gøre det dyrere at oprette skoler i tyndtbefolkede områder. Det synes vi er et forkert signal. Den omstændighed, at man bor i et område, hvor der er store afstande, og hvor der ikke er tæt befolkning, skal ikke gøre det næsten umuligt at oprette en holdningspræget skole.